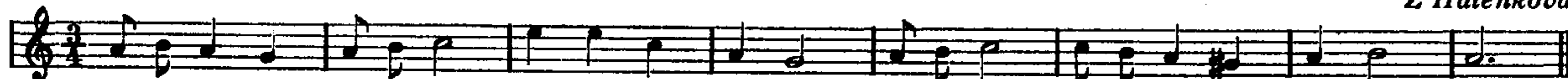

1938.

Z Halenkova

Za ko - ste - lem fi - ja - la, ej, za ko - ste - lem fi - ja - la, tr - ha - la ju má mi - lá.

[: Za kostelem fijala,¹⁾ :]
trhala ju má milá.
Trhala ju, trhala,
na synečka volala.

Přid' ty, synku, přid' ty k nám,
já ti cosi nachystám.
Růžu, růžu, tulipán,
já ta tuším zanechám.²⁾

¹⁾ Pod kostelem leluja,

²⁾ já ta pěkně přivítám.

1939.

Z Obřan

Žádný nevychová
takového vtáčka,
jako vychovala
Uhrová synáčka.

Vychovala ti jej
v kleci jaborové

a zadala ti jej
dceři Trávníčkové.

Trávníčkova dcera
velká parádnice,
dala si vyšívat
na sukni zajíca.

Na sukni zajíca,
na fěrtušek háček,
aby se jí připjal
ten Uhrůj synáček.

Z doplňků

Z Mrákotina

Pod Mrákotínem zelená volše,
koupil synek koně za dva groše.

Klusej, klusej, můj vranej koníčku,
až se doklusáš pro mou Aničku.

799. MANŽELSTVÍ

1940.

Z Buchlovic

Ach, Bo - že s ne - be, já pro - sím te - be, sta - ré - ho mu - ža mám,

rač mně ho vzá - ti, mla - dé - ho dá - ti, ať hří - chu ne - pá - chám.

Ach, Bože s nebe, já prosím tebe,
starého muža mám.
Rač mně ho vzáti, mladého dáti,
ať hříchu nepáchám.

Ach, Bože s nebe, já prosím tebe,
jak já mu zvonit dám?

Na staré hrnce, hotové zvonce,
tak já mu zvonit dám.

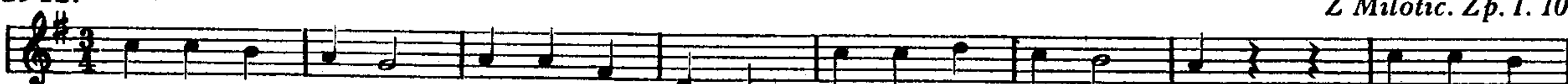
Ach, Bože s nebe, já prosím tebe,
jak já ho pochovám?

Na starém došku, zapřáhnu kočku,
tak já ho pochovám.

Ach, Bože s nebe, já prosím tebe,
jak já plakat budu?
Na jeho hrobě vyskočím sobě,
co je mně po tobě.

1941.

Z Milotic. Zp. I. 10

Aj, že - ny, že - ny, po - rad' - te, že - ny, já zlé - ho mu - ža mám; a on mě

bi - je, ve - li - ce pi - je, co si s ním po - čat mám.